

førertale – at der er sket nogen ændringer i forhold til i dag. Ønsker amterne i dag at indgå en aftale med privathospitaler, kan de det. Jeg er i øvrigt sikker på, at amterne nok skal anstrenge sig utrolig meget og gøre, hvad de kan, for at leve op til aftalen, for ellers kommer det jo til at gå ud over deres økonomi.

Men jeg mener ikke, at der hverken på noget tidspunkt under forhandlingerne eller i forslaget er nævnt noget om, at amterne er forpligtet til at sende patienter på privathospitaler. Man kunne jo også benytte sig af andre muligheder såsom at sende patienter til Sverige og andre steder, som vi har set man gør i dag. Der er masser af muligheder, herunder også at benytte privathospitaler, hvis amterne ønsker det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først må jeg sige til lykke til Socialdemokratiet med de rosende ord fra det yderste højre her i folketingsalen. Vi kunne altså gerne have været foruden, at vi har fået et så principielt knæfald fra Socialdemokratiets side for at få finanslovsforliget i hus.

Men mit spørgsmål er til hr. Jørgen Winther: Er formålet med dette lovforslag for Venstres vedkommende at styrke udviklingen af privathospitaler i Danmark? Og jeg vil godt spørge alle forligspartierne: Er der noget som helst til hinder for, at man kunne udvide kapaciteten på dette område i det offentlige sygehusvæsen og derigennem opnå det eneste positive, der er nævnt i forslaget, nemlig en behandlingsgaranti inden for 3 måneder?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Angående spørgsmålet om anvendelse af privathospitaler: Der står, at amtet er forpligtet til at anvise andre sygehuse, hvor behandling kan foregå, og hvis det ikke er offentlige sygehuse, må man jo slutte, at så må det være private sygehuse.

Vi kan næsten ikke udlægge det på anden måde, end at Socialdemokraterne nu endelig har bøjet sig for Venstres ideologiske krav, som har været ført i marken i så lang tid. Men hvordan vil Socialdemokratiet undgå, at den situation opstår? Det kunne være rart at få et svar på, hvordan man vil undgå, at resultatet bliver, at privathospitalerne bliver anvendt i denne situation.

Det er i hvert fald også helt nye toner fra Soci-

aldemokratiets side, at man nu tilsyneladende accepterer et helt nyt princip om, at pengene følger patienterne, og at man får konkurrence ind i sygehusvæsenet; noget, som Socialdemokratiet altid har taget skarp afstand fra. Er det et princip, man herefter agter at følge og vil videreføre, eller er det her en enlig svale? Det vil jeg meget gerne bede fru Lone Møller uddybe eller bekræfte.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er et svar til ordførerne for Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten.

Det lyder, som om princippet om, at pengene følger patienten, er noget helt nyt, der indføres, men det er det jo faktisk ikke. Praktiserende læger har en sådan ordning, at hvis de behandler 20 patienter om dagen, får de mere ud af det, end hvis de behandler 10 patienter, og praktiserende speciallæger har det på samme måde. Her kan man sige, at pengene følger patienten, og det er en form for akkordsystem, som både praktiserende læger og speciallæger bruger i deres dagligdag. Og så er der jo ikke så langt til, at man også kan bruge det inden for sygehusvæsenet, for der er da ikke nogen, der betvivler, at kvaliteten hos praktiserende læger og speciallæger i dag er så god, at man godt kan have dette udmærkede princip.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor meget amterne er forpligtet til, vil jeg egentlig sige, at det, fru Lone Møller sagde her fra talerstolen, også er min egen opfattelse, som jeg altså fik bekræftet. Det er jo kun, hvis amtet og de offentlige sygehuse ikke kan klare denne behandling inden for en 3-månedersperiode, man er forpligtet til at finde en anden løsning. Det kan være at sende patienterne til Sverige, Norge eller Korea, hvis det er sådan, at man fra Socialdemokratiets side vil sende dem så langt væk.

Men her synes Venstre ofte, det er bedre, at patienten kan vælge frit. Det, der nok især er forskellen på socialdemokratisk og liberal sundhedspolitik, er, at Socialdemokraterne kun siger: Patienten i centrum. Det siger vi andre også, men vi siger desuden: Lad patienten få det frie valg. Vi så helst, at patienten havde det helt frie valg fra den første dag, så patienten kunne vælge mellem det offentlige sygehus og privathospitalet, og vi så også gerne, at pengene følger patienten inden for så mange diagnosegrupper som overhovedet muligt.

Men alt i alt vil jeg sige, at jeg synes, vi har få-